

William Marion Branham

COUNTDOWN

9. září 1962

Děkuji, bratře Neville! PÁN ti žehnej. Jsem vždy trochu ve spěchu, právě jsem vešel. Br. Moore mě zavolał, že tam mám přijít k tomu padesátiletému výročí letničních církví. Pokusil jsem se ta data stanovit pro jiné místo s *Křesťanskými obchodníky*. Řekl jsem: „*Poslyš, prosím: Ten sbor «Věř jen» bude zpíván. Ty víš, co to znamená.*”

Předal jsem rozhovor Billymu a spěchal ke dveřím. Nevím, o čem se dohodnou. Rád bych šel do Louisiany, k těmto starým dobrým lidem jihu. Potom musím přibližně v stejném čase mluvit na Floridě na jedné regionální konferenci obchodníků. Záležitost to komplikuje, snažíme-li se ty věci v krátkém čase sloučit.

Jsme všichni rádi, že zde můžeme dnes ráno být, být živi, mezi těmi, kteří mohou říkat „*Amen*“. To souhlasí. Je mi líto, že je zde všechno přeplněno. Bylo mi řečeno, že někteří z těch lidí přišli a opět odjeli. Děláme vše, co můžeme. Tomu jistě rozumíte. Odpusťte mi! Slyšíte lépe z tohoto nebo tamtoho mikrofonu? Z tohoto? Dobrá! Přistavte jej trochu blíže, prosím! Tenhle je pro natáčení, že ano?

Radovali jste se včera večer? Všichni, kteří zde byli, byli s námi Pánem požehnáni. Mnohem více ještě by mohlo být o poselství řečeno, myslel jsem však, že se v tom prohloubíte. Poznáte a pochopíte a mezi řádky poznáte hodinu, v níž žijeme.

Jsme přímo na konci času. Tomu věřím. Ovšem, že si to mysleli všichni – tak mám zato – od té doby, co Ježíš zaslíbil Svůj opětý příchod. Vy však víte, že jednoho z těchto dnů ON přijde. Nevidím nic, co by se ještě mělo stát, kromě vzetí Církve.

Dříve, než vejdemo do poselství na téma *Countdown* (Počítání od deseti do nuly při startu), rád bych řekl, že dnes večer budeme mít bohoslužbu na téma: *Živ v Jeho přítomnosti*. Pospíšíme si, abyste všichni mohli včas odjetí pro práci v pondělí. Jsme vděční za vás všechny. Nevím, co bych bez vás dělal. Nemohl bych být bez vás.

Rád bych poděkoval zvláště s. Williamsové, ačkoli tu paní neznám. Když jsem dnes ráno vstal, byl br. C. Cox zde a schodiště bylo naplněno potravinami. Jak se musela ta ubohá paní v létě potit, když všechny ty věci zavářela! To pro mne znamená mnoho. Sestro Williamsová, myslím, že tvoje Bible byla zanedbána. Dnes ráno, když jsem v té místnosti přemýšlel o tomto poselství, jsem se za tebe již modlil. Bůh nechť vloží obsah Bible do tvého srdce. Modlím se, aby tě Bůh požehnal. Přál bych si, abych ti to mohl zaplatit, sestro. Víím, jakou námahu ti to připravilo. Velice ti děkuji. Je to jen málo, co jsem tím vyjádřil, avšak dovol, abych ti dal text Písma, neboť víš, jak jsem včera večer řekl, Ono nemůže selhat. Ježíš řekl: „*Co jste učinili jednomu z nejmenších, – a kdyby to byla jen číše chladné vody, – Mně jste učinili.*” Nechť se to

vrátí k tobě tak, jako kdybys to byla vložila přímo do Jeho rukou. Bůh ti za to žehnej. Děkuji vám všem.

Jste zde a je mi známo, jakým způsobem dáváte svůj desátek a co konáte. Je to vaše důvěra k nám. Bude to upotřebeno pro království Boží. Jsme za to odpovědní a musíme z toho klást počet. Chceme dávat pozor na všechno, co konáme a každé jednání činit tak dokonale, jak jen možno, tak jak by to PÁN chtěl mít, neboť my nevíme, kdy nás povolá domů a my budeme ze všeho vydávat počet, co nám bylo dáno.

Myslím, že to je ten důvod, proč Pavel měl jen jeden plášť, jak jsem včera večer řekl. Byl by jich mohl mít více, měl však jen jeden, neboť mohl jen jeden nosit. Proto měl jen jeden. Nemyslím, že by dbal o bohatství tohoto světa. Jemu nešlo o popularitu – vy víte, co míním – tak jak to dnes všichni ve svých náboženských hnutích mají.

Vím, že toto bude sejmuto na zvukový pásek. Říkám-li tyto věci, pak jsem si toho vědom, že nemluvím jen k tomuto shromáždění, nýbrž k celému světu. Tyto zvukové pásky půjdou ven k mnoha, mnoha národům, dokonce kmenům Afriky. Tam sedí kazatelé a překládají tyto pásky lidem; tam, kde ani nevědí, čemu se říká napravo nebo nalevo, až do Austrálie a kdekoli jsou lidé. Obstarávají si cukrovou třtinu, kterou si mravenci zakopali a okusují obal této cukrové třtiny. Tímto způsobem získávají jejich cukr. Nemají nutné oblečení. Potom vezmou starého klokana a vhodí ho do ohně tak, jak je, ožehnou ho trochu a snědí ho. Tak to je; je to strašné.

Pomyslete si, tam se tyto pásky poslouchají. Poselství, jež zde slyšíte, se tam pouští. Sta misionářů si bere tyto pásky, pouštějí je tam a překládají je lidem. Pohleďte, až tam přijde ve dni soudu, pak zjistíte, co spočívá na mých bedrech. Co potom, kdybych byl někoho zavedl? Hleďte, jak to s tím je! Pomyslete jen na jednu z těchto duší, kdybych ji byl vedl převráceně!

Proto to musí i moji bratři v organizacích slyšet. Mnozí z nich jsou milí muži, většina z nich. Z toho se raduji. Avšak stává se, že mnozí z nich, obvykle ti vůdci, se musí přizpůsobit a udělají z toho druh politické záležitosti. Hrají s tím politiku a vzdalují se v tom od Slova Božího.

Já musím zůstat se Slovem. Na něm je můj postoj. Na tento způsob se to musí dít. Tak se, musím pohybovat vpřed. Jinak to nejde. Vy víte, že máme píseň:

Proudem času plujeme, dlouho zde nezůstaneme. (Jistě jste to slyšeli.)

Bouřlivé mraky temnoty vystřídá jasný den. (To souhlasí)

Vzmužme se, vždyť nejsme sami.

Bárka života přijde brzy

a domů odveze skvosty.

Tam obléknu roucho, které nikdy nezestárne, bude věčné. Musím stát pravdivě k Bohu a nevšímat si věcí této země, – až tam dojdeme. Tam bude vše trvalé.

V těch více jak třiceti letech své služby jsem se snažil stát v pravdivosti ke Slovu. Nevím o nějaké věci, kterou bych musel měnit, neboť čtu z Bible a ponechávám to tak, jak to říká Bible. Zjistil jsem, jestliže Bůh něco řekl, nutno jíti podle Slova, aby to mohlo být splněno. To vidíme, jak jsem vám včera večer řekl. Nedávno jsem měl vidění. Šest neděl před tím jsem obdržel varování a bylo mi řečeno, že mám být na jednom místě. Tříkrát mi bylo řečeno: „*Jdi tam s tamtěmi*“ a přesto jsem šel s jinými muži. Pokud se to týkalo Boha, splnilo se vidění naprosto přesně. Já jsem tam však zůstal stát. Chceme na to myslet, že musíme zůstat stát na Slovu. Zůstávejte v naprosté shodě se Slovem. Kam Slovo vede, tam jděte v souladu se Slovem, pak dokončíte správným způsobem běh. Tím jsem si jist.

Vím, že zde jste již od osmi hodin. Nyní je deset hodin. Pomodleme se k našemu Pánu. Jsou obzvláštní přání? Vidím, že zde leží mnoho kapesníků. Zvedněte své ruce pro vaše přání. Bůh vám žehnej!

Znám Jej dostatečně dlouho, abych věděl, že ON vidí každou ruku a zná každé srdce. Potřebujeme HO jen prosit. Věřte, a stane se to. Věřte, zatím co se budeme modlit. Nebeský Otče, blížíme se nyní tomu velkému a mocnému trůnu Božímu jako bytosti smrtelné v zemském těle, naše srdce nás ale pudí, abychom vyslovili slova, jež dosahují onen velký trůn tam v oné dimenzi, kde je Bůh na trůnu. Neboť Ježíš Kristus řekl: „*Cokoli byste prosili Otce v Mém jménu, to učiním.*“ ON nás prosil, abychom nepochybovali, ale abychom se ve víře modlili, abychom přijali, zač jsme se modlili a abychom to mohli dostat. ON dokonce řekl: „*Kdybyste k této hoře řekli: Přesad' se do moře, a nepochybovali byste v srdci svém, nýbrž věřili, tak to, co jste vyslovili, se vám stane.*“

Otče, my víme, že je to pravda. Den co den to pozorujeme. V Tvém Slovu není žádné chyby. Leží to jen v tom, že ten postoj často nezaujímáme a nevyšviháme se ve víře vzhůru.

Jsme lhostejní a pochybujeme. Dnes ráno se ale pokoušíme Pane přijít s novou nadějí s tím, že stojíme pevně na životní linii Kristově a Jeho zaslíbení. Přicházíme do přítomnosti Boží ve jménu Ježíše.

Ó Pane, jsem si jist, že všechna přání znáš v životě těch, kteří dnes ráno zvedli své ruce. I moje jsou zvednuty, vždy je k Tobě pozdvihuji, ó Pane, neboť jsem potřebný člověk. Prosím, abys každé přání splnil. Shlédni na ně, Pane, a zodpověz jejich přání, od nejmladšího až k nejstaršímu, od nejnepatrnější až k největší prosbě. Otče, odpověz jednomu každému, prosím o to v Ježíšově jménu. Vzpomeň si na mne, ó Pane.

Děkuji Ti, žes nám podle těla dal dobrý odpočinek a za poznání Tvého Slova a porozumění Ducha, které jsme přijali. Přesto se modlíme neustále, abys nám dal ještě větší porozumění, abychom se před Tebou objevili ne nadarmo, jako nějací

domyšliví, ale jako pokorní lidé, aby nás Duch svatý mohl skutečně použít, aby Slovo Boží naplnil a vykázal nám místo, na němž v této hodině musíme být.

Musíme být na pravém místě, aby se to mohlo stát. Rádi bychom to, ó Pane.

Ať je to paní domu při stole nebo tovární dělník s klíčem na šrouby ve své ruce, ale se svědectvím; nebo kazatel na pódiu, diakoni a zodpovědní; nebo dítě ve škole, mladiství v diskusích ve třídě, kdekoli by to bylo, ó Pane, dej abychom tu byli vždy v pravý čas. Víme, že jsi nám to Ty zaslíbil. Stane se to, neboť tak jsi to řekl. Naše víra je na tom založena.

Pane, pocitujeme, že to již nepotrvá dlouho. Přejde čas, – cítíme mlhu, která se k nám ze vzdušné oblasti blíží. Víme, že soudy a hněv Boží jsou hotovy, aby spadly. Ty účinky již můžeme pocítovat. Prosíme, ó Pane, abys nám pomohl.

Pomoz mi, Pane, s tímto malým poselstvím dnes ráno, nazvaným *Countdown*. Pomoz mi, Pane, abychom porozuměli, kde se nacházíme. Posvět nás nyní, ó Pane. Odejmi naše hříchy a přestoupení. Kéž by zde dnes ráno ani jedna osoba nebyla ztracena. Kéž by všichni byli hotovi a náleželi k tomu velkému zástupu, až Tě na druhé straně potkáme. Až Pán ty Svě zavolá, ať jedno jméno za druhým je vyvoláno. Vyhlížíme po tom Pane. Staří se stanou navždy mladými, proměnění v okamžiku, stojící tu nesmrtelní v Jeho podobě, zářící jasněji než slunce a hvězdy, jak řekl Daniel: „*A kteří přiváděli mnohé k spravedlnosti, budou se stkvíti jako blesk oblohy a jako hvězdy na věčné věky.*” Slyšíme však, že jsi řekl prorokovi: „*Ty pak odejdi, Danieli, a odpočívati budeš. Povstaneš k losu svému na konci dnů.*”

Ó Bože, dej, abychom byli uznáni hodnými skrze Krev Ježíšovu. Nemáme žádnou vlastní zásluhu, ale skrze Jeho zásluhu jsme byli učiněni hodni a budeme tu moci v onom dni stát. Přiznáváme, co jsme učinili převráceně a toužíme po tom, státi v Jeho přítomnosti s tím velkým prorokem Danielem a se všemi, kteří budou při tom, až odměna bude rozdávána. Až do té doby, Pane, z nás učiň nástroje ve Svě ruce. Učiň z našich uší nástroje, které dnes ráno uslyší Tvé Slovo. Učiň z mých rtů nástroj, aby Je vyslovoval. Prosíme o to ve jménu Ježíš. Nechť je naše porozumění otevřené pro vůli Boží. AMEN.

Je to tak těžké začít. Vypadá to, jako by toho bylo tolik co říci, a tak málo času k tomu, aby to mohlo být řečeno. Dříve, než budu dále pokračovat, chtěl bych jako včera večer říci, že snad budeme mít tu možnost na podzim nebo v zimě probrat zde jednu knihu Bible, neboť bych chtěl jít do zámoří, jak Pán dá, přímo po vánocích.

Prosím, otevřete si se mnou dnes ráno epištolu k Židům 11. Dobře poslouchejte. Rád bych zdůraznil třetí verš.

Víra pak jest nadějných věcí podstata, a důvod neviditelných.

Pro ni zajisté svědectví došli předkové.

Věrou rozumíme, že učiněni jsou věkově slovem Božím,

takže z ničeho jest to, což vidíme, učiněno.

(Podle něm. překladu: „*Vírou poznáváme, že svět byl učiněn Slovem Božím; totiž že to viditelné povstalo z toho, co není smysly vnímatelné.*“)

Je to zvláštní text jako základ pro naše téma. Viditelné povstalo z neviditelného. Dnes ráno bych chtěl použít téma *Countdown* (čti: kauntdaun), neboť bych chtěl vzít prorocký příměr. Včera večer jsem chtěl trochu vyučovat Písmu, dnes ráno přinést prorocké a dnes večer evangelisační poselství.

Viditelné věci povstaly z neviditelného. Během let jsem učil, že všechny přirozené věci jsou symbolem (obrazem) na duchovní věci. Myslete na to! Vidíte-li něco v přirozeném, potom pro to existuje duchovní symbol. Všechno viditelné bylo učiněno podle toho, co je neviditelné. Hled'te, to přirozené, – ono obráží, zrcadlí to duchovní.

Před několika dny jsem se zabýval, myslím, že jsem se o tom včera večer trochu zmínil, co jsem slyšel v rádiu, když jsem se vrátil z Kanady. Jeden doktor zde ve Spojených státech prohlásil: „*Lidstvo má 14 miliónů vývoje.*“ Někde v Itálii vykopali v 19. století kosti. Domnívají se, že na těchto lidských kostech zjistili stáří. Tento doktor, již starý muž, strávil na tom celý svůj život, aby studoval tyto kosti. Říká: „*Kosti pocházejí od nějakého muže; jsou 14 miliónů let staré.*“

Jaký nesmysl to je! Muž, který svůj život zmařil pro nic, tím, že se snažil vyvrátit Slovo Boží. Nezískal tím nic, než nekonečně vzdálený cíl. Každý ví, že kosti se po dvaceti letech mění, jsou-li pochovány. Po asi sto letech jsou kosti téměř pryč. Jen kusy zůstaly. Úplně jedno, za jakých okolností jste je pochovali. Co by bylo z těch kostí v tisíci letech nebo v desetitisíci, či dokonce 14 miliónech letech? Je nesmyslné o takové věci vůbec přemýšlet. Někaká kost vůbec ani nemůže 14 miliónů let existovat, lhotejno, za jakých podmínek, to ví každý. Kdoví, jakou to kostru on našel, a jak by bylo možné říci, jak je stará? My víme, že Bůh zde na zemi stvořil lidi před šesti tisíci lety. Tím je to vyřízeno.

Někdo se mnou o tom diskutoval před nedávném v jednom shromáždění. Mluvil jsem o vzniku člověka a řekl, že je asi šest tisíc let starý. Tento muž řekl: „*Bratře Branhame, my můžeme dokázat, že svět je milióny let stár. Věc, o níž mluvíš, je nesprávná.*“ Zeptal jsem se: „*Věříš v Bibli?*“ Odpověděl: „*Věřím, že Bibli napsali lidé.*“ Řekl jsem: „*Ovšem, že lidé zformovali písma, Duch svatý ale stál za tím. Tak to říká Bible.*“ Odvětil: „*Musíš přece připustit, že pokud se týká světa, to nesouhlasí.*“ Odpověděl jsem: „*Bible není nikdy, nikdy převrácená.*“ Řekl: „*Může-li ale svět říci, že hory byly vytlačeny vulkány!*“ Odpověděl jsem: „*Ty prostě nechápeš.*“ Řekl: „*Bůh stvořil svět v šesti dnech.*“ Odpověděl jsem: „*Bible to tak neříká, jen sis to tak myslel! Zlikvidujme tvůj argument. V 1. Mojžíšově 1 stojí: *Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.**“ Tečka. Kdy to ON učinil, nevím. To nám ON neřekl. „*Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.*“ Tečka. „*A země byla nesličná a pustá.*“

Tu ji počal Běh dělat upotřebitelnou. Lámou si hlavu pro nic.

Bůh učinil svět. To mohlo být před miliony lety. Nevím, před jak dlouhým časem to ON učinil, ON to však učinil. Neřekl nám, jak je tomu dlouho. To není také naší věcí. ON řekl: „*Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.*“ Tím je to vyřízeno. Stvoření bylo povoláno v existenci. ON počal všechno tvořit. Věřím, že všechno, co je na zemi, obráží (zrcadlí) to, co je v nebi. Všechno zde touží po životě, neboť je to zrcadlení toho života tam. Věřím, že Bůh, než stvořil člověka, počal nejdříve reflektovat [zrcadlit] nižší bytosti, tedy zvířata, a potom stvořil nové, jiné věci. Tak to říká Bible. Nejdříve udělal stromy a rostlinný život a potom učinil člověka. Jako poslední byl stvořen člověk; žádná vyšší bytost nebyla na světě stvořena. A proč? Bylo ta to dokonalé zrcadlení Nejvyššího na nebi, jenž jest Bůh, který se zjevuje v lidské podobě. Bůh se projevuje v podobě muže. Je to dokázáno tím, že Bůh, když k nám sestoupil, byl muž. To ukazuje dokonalý vznik stvoření, kde jako poslední byl stvořen člověk jako věrný obraz Boží.

Veźměte nějaký strom; on zrcadlí Strom Života v nebi. Všechny tyto věci usilují o dokonalost. Jak jsme četli v ep. k Židům, povstalo viditelné z neviditelného. Jinými slovy, stalo se to nadpřirozeně. Přirozené je zrcadlení toho nadpřirozeného. Přirozené by mělo věčně trvat s nadpřirozeným, skrze hřích však bylo přirozené zkaženo.

Je-li tomu tak, a tomu věřím, pak všechno, co se na zemi děje, je stínový obraz duchovních věcí, jež se dějí. Vymoženosti lidí musejí rovněž něco zrcadlit. Zjišťujeme, že je zde přirozené tělo, které má tu možnost se dětmi rozmnožovat. U tělesného narození dětí vyjde jako první voda, potom krev a potom život. Zjišťujeme, že v duchovním těle Kristově přichází jako první voda, potom krev a potom život: Ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem svatým. Pohleďte to zrcadlení. Všechny ty přirozené věci přirozeného zrodu zrcadlí duchovní věci.

Myslíme ku příkladu na spojení v manželství. Nejdříve chodí spolu, dohodnou se a potom se koná svatba. Pro ni je to navždy vyřízeno. Stejným způsobem je to s Kristem a Církví: to chození spolu, Bůh se uchází o naše srdce; oddáváme se; potom svatební hostina, nevěsta přijímá jméno Ženichovo. Vidíte? Tak je to, tak vzniká nevěsta. Vždycky přijímá jméno ženicha.

Je tolik věcí, o nichž bychom zde mohli mluvit. Tolik jsem; si toho napsal, že by to trvalo dvě hodiny, aby mohlo být všechno Písmem prokázáno. Kupříklad. čteme v 1. Janově 5:7: „*Tři to jsou, kteří vydávají svědectví: Duch, voda a krev; a tito tři jsou sjednoceni.*“ Duchovní narození je znázorněno přirozeným zrozením. Otec, Syn a Duch svatý jsou jedno v nebi; na zemi to jsou tři – Duch, voda a krev. Tito nejsou jedno, nýbrž sjednoceni. Hleďte, voda, krev a duch, jako při přirozeném narození.

Domnívá-li se někdo, že by ospravedlnění stačilo, pak je převrácený. Musí být převrácený. A církve, jež tak věří, jako mnohé z letničních církví, věří, že jde jen o přijetí Ducha svatého – tedy pokání činit a přijmout Ducha svatého –, to stále ještě není správné. Musíte do toho zahrnout posvěcení, abyste byli očištěni, dříve, než by

mohl vejít Duch svatý. Jestliže ne, pak vynecháváte Krev. Znovuzrození – lidé říkají, že křest Ducha svatého je znovuzrození. To je převrácené. KŘEST DUCHA SVATÉHO SE LIŠÍ OD ZNOVUZROZENÍ. ZNOVUZROZENÍ NASTÁVÁ, KDYŽ SE ZNOVUZRODÍTE. DUCH SVATÝ PŘISTUPUJE K ZNOVUZROZENÍ A DÁVÁ VÁM SÍLU PRO SLUŽBU. PŘESNĚ TAK TO JEST! JSTE KŘTĚNI DUCHEM SVATÝM. CO SE TÝČE ZNOVUZROZENÍ, TEDY ZNOVUZROZENÍ PROŽÍVÁTE, KDYŽ JSTE UVĚŘILI V PÁNA JEŽÍŠE KRISTA. TÍM, ŽE OBDRŽÍTE VÍRU A PŘIJÍMÁTE JEJ ZA SVÉHO SPASITELE. TO JE ZROZENÍ. NEBOŤ JSTE PŘEŠLI ZE SMRTI DO ŽIVOTA.

Chcete-li to mít dokázané, přečtěte si ev. Jana 5:25: „AMEN, PRAVÍM VÁM: „KDO SLYŠÍ MÉ SLOVO A VĚŘÍ TOMU, KTERÝ MNE POSLAL, MÁ ŽIVOT VĚČNÝ, A NA SOUD NEPŘIJDE, ALE PŘEŠEL ZE SMRTI DO ŽIVOTA.”

Hled'te, má život, protože věří. Přesto museli prožít Letnice a být pokřtěni Duchem svatým. Duch svatý je síla pro službu.

Mluvíte-li o znovuzrození a vztahujete to na to, že jste přijali Ducha svatého – mám zvláště na mysli ty mnohé metodisty, a tak dále – to je nesprávné, tak tomu nemůže být. s Písmem se to prostě neshoduje. Stavíte tu věc na vedlejší kolej. Musíme to vzít v tom způsobu, jak nám to zde Písmo prohlašuje. Zdali stojí psáno: „Až na vás Duch svatý přijde, prožijete znovuzrození!”

Ne; proč ne? V Sk. ap. 1:8 stojí: „Přijmete ale moc, až Duch svatý na vás přijde...” Oni byli již věřící a přijali věčný život, potřebovali však moc Ducha svatého. „Budete Moji svědkové, až na vás Duch svatý přijde.” Duch svatý vydává svědectví o vzkříšení a ukazuje nám, jak dospějete do mužného věku Kristova.

Přirozené věci zrcadlí duchovní věci a události.

Jednou jsem šel se svojí rodinou na Světovou výstavu, protože jsme právě byli v té krajině. Bylo to před mnoha léty, kdy v Chicagu byla Světová výstava a šel jsem tam se svojí ženou Hope. Zůstali jsme tam jen jeden den, neboť tam byli kapesní zloději a všechno možné. Moje žena měla brož, kterou jí dala moje sestřenice, a přesto, že jsem šel přímo vedle ní, jí někdo tu brož ukradl. Bylo to strašné. Zůstali jsme tam jen jeden den a vrátili se. Ta Světová výstava, na niž jsem svoji rodinu vzal, nebyla větší než ta výstava zde v Louisville. Vy jste tu otáčecí restaurační věž viděli, o níž se tolik mluvilo; není to jiný zážitek, než jako když zdviží jedeme osm nebo deset poschodí nahoru a potom zase dolů. Myslím, že ta společnost General Electric Co. tuto věž tam vystavovala. Avšak jedna věc mi tam obzvláště byla nápadná. Německo, Rusko a ostatní národy měly svůj stánek, neboť to byla světová výstava. Výstavní prostor jednotlivých zemí byl velký.

Vědci však ukazovali své úspěchy a hlavní věc, o níž jim šlo, byly účinky používání tabáku. Jestli někde někdo kouří ještě potom, když viděl, co tam bylo ukazováno, pak s ním něco nesouhlasí. Viděl jsem na vlastní oči, jak vzali cigaretu, vložili do přístroje, vtáhli kouř a zavedli do nádržky s chemikáliemi, která pak z pouhé

jedné cigarety byla naplněna bělavou rakovinou. Ten muž, který byl na tomto poli celosvětově uznávaný, řekl: „Mnoho lidí říká, že přece ten kouř neinhaluji.“ Vědec vzal cigaretu, nasál a vyfoukl kouř z úst, ne nosem, aniž by učinil jediný tah plícemi. Vyfoukl tytéž chemikálie, aniž by tam byla rakovina a řekl: „Kde zůstala? V mých ústech. Polknu-li, jde to ovšem do mého žaludku.“ Potom vyvstala myšlenka: „Proč říkají lékaři, že jsou cigarety neškodné?“ Řekl: „Takový muž prodává své oprávnění k existenci. Lékař, který činí takový výrok, může se dát pensionovat, neboť továrníci na cigarety mu dostatečně dají.“ On vskutku prodává své existenční právo, neboť je pod přísahou, že něco takového nebude dělat. Přesto to dělají.

Řekl dále: „Tímto přístrojem vám tu věc vědecky dokáži.“ Měli tam také jednoho filmového herce. Řekl: „Vy si myslíte ‚ach, tu trochu nikotinu, беру přece cigaretu s filtrem.‘ Člověk, který to činí, nepoužívá svého rozumu. Není možné, abyste měli kouř, kdyby tam nebyl dehet. Kouříte-li cigaretu s filtrem, museli byste mít místo jedné, tři nebo čtyři, abyste byli uspokojeni, neboť je zapotřebí potřebného množství dehtu, aby žádost byla ukojena. Ne-ní-li v tom dehet, pak neexistuje ani kouř. Když už tedy chcete kouřit, pak si vezměte cigaretu bez filtru.“ Je to jen prodejní trik. Celý národ je plný prodejních triků a špinavých věcí všeho druhu.

Potom nám ukázal zachycené množství, které přijde do plic. Nejdříve je to bílé, potom růžové a potom se promění v lila. Jednotlivé části jsou tak malé jako buňky, takže jsou viditelné jen skrze zvětšovací sklo. Vysvětloval: „Přijme-li to lila barvu, máte rakovinu. Muž, který vykouří krabičku cigaret denně, je o 70 procent více ohrožen, že zemře na rakovinu, než muž, který nekouří.“

Je to skutečně bláhové, vydávat se takovému nebezpečí. Potom to dokázal ještě na jedné bílé myši. Opět vložil jednu cigaretu do přístroje a dal ji na něco, co vypadalo jako bílý mramor, udělal výtěr, vzal nikotin z cigarety a potřel tím záda myši. Dělal to každý den na jiné myši, a ukazovali je potom sedmého dne. Každý den ukázali jednu. Myš tam zůstala po sedm dní, a když byla vzata ven, vyvstala rakovina tak vysoko na zádech. Mnohé z nich vůbec těch sedm dní nepřežily. Myš se nemohla pohybovat. Nemohl jsem po dva dni nic jíst potom, co jsem tuto strašlivou věc viděl; rakovina se rozšířila po zádech dolů na nohy – rakovina, která byla téměř půl coule, na zádech myši, vysoká, od nikotinu jedné cigarety. Ale myslíte, že s tím přestanou?

Jeden velký muž seděl vedle mne, pot mu stékal po tvářích. Řekl: „Je to působivé, že ano?“ Zeptal jsem se: „Kouříš?“ Odpověděl: „Ano!“

Řekl jsem: „Pak bys s tím měl přestat.“

Bádáním dokázali, že to vyvolává rakovinu.

Již jsem řekl, jestli svět potrvá dále, bude to brzy tak, jako v čase, kdy pod pohrůžkou trestu bylo zakázáno prodat láhev whisky; desetkrát vyšší trest na to bude, prodá-li se krabička cigaret. Je to desetkrát horší než whisky. Usmrcuje to.

Můžete to lidem říkat, oni na to přesto nedbají a myslí, že je to starý kazatel posvěcení. Hled'te, nechávají to bez povšimnutí.

Avšak bod, který bych chtěl vytyčit, je ten: na Světové výstavě byly ukázány vědecké vymoženosti v přirozené oblasti. My jsme zde, abychom ukázali duchovní oblast božského bádání a to, co ON s lidmi učinil, kteří Jeho Slovu uvěřili. Při vědeckých odhaleních musíme pracovat ve vědeckých směrnicích. Abychom dosáhli duchovních věcí, musíme pracovat podle duchovních směrnic.

Myš, na níž dělali ten pokus, vypadala strašně. Přál bych si, abyste to byli viděli. Přál bych si, kdybych měl snímek, abych vám jej ukázal, ale nebylo mi to dovoleno. Myš žila již jen několik hodin. Většina jich zemře během sedmi dní.

Vy si myslíte, že to bylo zohavení; ale měli byste vidět duši, která odmítla evangelium! Museli byste zjistit, jak strašně takoví lidé vypadají, jak d'ábel získá vládu nad nějakým mužem a jej zohaví. Tak nás vidí Bůh. Ó, on může být třeba 1,8 m vysoký, míti široká ramena, vlnitý vlas, atd., to vše nic neznamená. To vnitřní člověka je trvalé. To vnější je beztak jen prach.

Ukázali své úspěchy a dokázali jimi, čeho jsou schopni; dávali vysvětlení o atomové síle. Automobilová firma GM vystavovala již auto příštího století. Vypadalo jako plynový trychtýř s kapotou. Předváděli, jak je poháněno atomovou energií a jakým způsobem je řízeno. Byla by to velká výhoda.

Táží se však sám sebe, zda můžeme dnes ráno otevřít Knihu Boží, abychom viděli, jak v tom čase bude vypadat Církev, aby si všímala vymožeností Božích. Ó, události zde na zemi představují něco, co přijde.

Avšak to, co se objeví na zemi, je obvykle v převráceném stavu, neboť je to ve světě temna a hříchu. Je ale něco pravdivého, co v duchovní oblasti existuje v jiné dimenzi. Jsem tak rád, že věci oné dimense již zde mají své zrcadlení.

Pozorujme vymoženosti posledních let. Začneme tím, když na počátku se něco stalo. Nechtěl bych vás příliš dlouho zdržovat. Jak Pán dá, chtěl bych vám rychle něco ukázat. Když se mi toho dostalo, byl bych mohl vzlétnout. Dejte pozor! Před několika lety se cestovalo s koněm a vozem. Není tomu ještě tak dlouho, kdy jsem sám jel s koněm a vozem a jezdil v sedle. Když mi bylo patnáct, šestnáct let, jezdil jsem na koni a do města jezdil s koněm a vozem; zde, kolem místa, kde nyní stojí kostel. Byla tu nebezpečná cesta, bažinatá krajina s vysokým rákosem. s koněm jsem odvážel fazole a jiné farmářské produkty. Nyní jezdím tudy v silně výkonném autu. Jaký to rozdíl – ode dnů koňského potahu, k autu!

Potom přišla doba letadla, které se vzneslo se země do vzduchu. Nyní dejte pozor na tyto úspěchy vědy! Doufám, že jste duchovně smýšlející a rozumíte. Představuje to úspěchy Boží s Jeho Církví. Přemýšlejte o tom! Posel přichází vždy na konci věku. To jsme probrali v těch „Sedmi poselstvích“. Jaký čas můžeme porovnat se dny koňského potahu? Byl to konec věku luteránů. Hled'te, dny koňského potahu!

Věřili v ospravedlnění. Bůh vyvedl Církev z římského katolicismu. Přivedl ji k její první duchovní vymoženosti: „Spravedlivý z víry živ bude.“ Rovnalo se to dnům koňského potahu, když vyšli.

Následující úspěch člověka bylo auto. Povšimněte si, že auto stále zvětšuje sílu. Konec Wesleyova věku přinesl duchovní vymoženost – posvěcení, což znamená, že Církev přešla ze stadia ospravedlnění do stadia posvěcení.

Chtěl bych vás upozornit na to, že církev (denominace) není Církev. „Církev“ znamená duchovní Církev. Desetitisíce luteránů se připojily k církvi (denominaci), nevěděli však nic o ospravedlnění. Nic o tom nevěděli! Ve věku Johna Wesleye byly desetitisíce těch, kteří se připojili k posvěcení, nevěděli však nic o moci Boží a posvěcení. Absolutně nic o tom nevěděli.

Byli však lidé, kteří toho dosáhli. Haleluja! Vy rozumíte, oč mi jde. Existovali takoví, kteří věděli, co to znamená, být ospravedlněn před Bohem, míti pokoj s Bohem skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Byli takoví mezi luterány, kteří byli věrní. Věřili tomu. Nehledíce na to, co říkala katolická církev, věřili Božímu Slovu, stáli na Něm, neboť tak bylo poslem onoho věku kázáno: „Spravedlivý z víry živ bude.“ Věřili v ospravedlněný stav a milostí Boží byli s to dosáhnout ospravedlnění a míti pokoj s Bohem skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Zjistíme, že následovali metodisté s posvěcením. Existovalo jich mnoho mezi metodisty, kteří byli skutečně posvěcení. Mnozí z nich si činili ten nárok, ale nic o tom nevěděli. Metodistická církev učila posvěcení. Poklekli, plakali, opět povstali a řekli: „Čest buď Bohu, jsem posvěcen.“ Žili ale dále jako předtím. Ale někteří z těchto mužů a žen byli skutečně posvěcení, oddělení od světa a žili posvěcený, oddělený život.

Proč? Rovnalo se to věku automobilu, který vykazoval již více než koňská síla. Ten starý T-model měl možná 15–20 koňských sil, 15–20 koňských sil shrnuto do toho malého motoru. Porovnání s posvěcením. Když věda něco v přirozeném vynalezne, dosáhne něco Bůh v duchovním. Hled'te, neustále se něco odehrává. Po věku posvěcení to šlo dále.

Myslíme na toho starého bratra Beveringtona. Kdo byl větším mužem než on? Pohleďte na Johna Wesleye, George Whitfielda, Finnyho, Knoxe a mnohé jiné staré metodisty, kteří se o to snažili. Zde na zemi prošli peklem, utrpením, protože Slovo Božímu věřili a učili posvěcení jako druhému prožitku milosti. Zůstali na tom neoblomně stát. Věřili tomu, a zázraky se děly skrze ně. Právě tak rozhodný, jako Henry Ford a ti ostatní, kteří vynálezem dopravního prostředku vedle koně a vozu se vyšvihli nad dobu koně a vozu, vystoupil Wesley nad věk Lutherův. Potom přišlo letniční hnutí.

Poté, když vědci byli s to vynalézt automobil, to šlo dále a postavili letadlo. Letadlo se vyzdvihne daleko nad auto, jež je na zemi, do vzdušného prostoru. Bratři Wrightové byli s to, převést vědecký vzor v čin a ukázali tím, jak velké

duchovní věci se chystaly stát. Když bratří Wrightové byli schopni vyzdvihnout člověka se země, spadl Duch svatý jako o Letnicích a vzal věřící vzhůru do vzduchu skrze dary Ducha s křtem Ducha svatého. ON nás vzal do oblak, ó Haleluja! Zdvihl nás se země, takže můžeme vzhůru do vzduchu. Ó, jak daleko se vznesl nad koně a vůz. Jak vysoko se vznesl nad auto! Nacházel se ve vzduchu. Všechno se třáslo a praskalo, on však letěl. Hled'te, co lidé vynaleznou na zemi, jsou napodobeniny věcí, jež nemůžeme vidět. Bůh rovněž mohl něčeho dosáhnout skrze Duchem naplněné lidi, kteří byli hladoví a žízniví a zůstávali s Jeho Slovem.

Kdyby Wesley nebyl vystoupil se Slovem a nebyli ho zahrnuli nadávkami a označili za blázna, nikdy by nebyl s to toho dosáhnout. Wesley byl jedním z velkých vědců Božích. Luther byl jedním z velkých vědců Božích. Luther se nezdržoval tím, co říkala katolická církev. Věřil, že spravedlivý bude vírou živ. Haleluja! Vzal součásti Slova Božího, sestavil je dohromady a Církev kráčela vpřed ve víře.

Wesley zdůraznil význam prolité Krve a přinesl důkaz, že Církev byla posvěcena skrze Krev. V letničním hnutí věřili, že křest Ducha svatého je zaslíben, jež náleží nám a našim dětem a všem, kteří ještě daleko jsou. Sestavili součásti Slova dohromady a hnuli se vzhůru do vzduchu. Haleluja! Zdvihli se a byli s to toho dosáhnout.

Proč to ti muži učinili? Proč to Luther našel? Proč Wesley to našel? Jak to, že to ti ostatní našli? Protože to, jako ty součásti pro automobil, bylo zde na zemi. Elektřina byla nutná, aby auto startovalo; benzin byl na zemi, aby s ním bylo možno jeti. Píst, celá mechanika, převodová skříň, spouštěč, atd., musely být vynalezeny.

Bůh je Stvořitel. ON to sem položil. Lidé věřili, že mohou vniknout do přirozené vědecké oblasti, učinili pokusy a nespokojili se s nějakou zápornou odpovědí. Věřili v to! Bylo to jako nějaké zjevení v jejich srdci, vydrželi, až to dokázali jako správné.

Tímto způsobem dokázal John Wesley posvěcení. Materiál pro to, který přinesl, byl zde ve Slově Božím. Věřil tomu! Nehleděl na to, že celá anglikánská církev ho odmítla, zůstal u svého přesvědčení a dokázal je. V letničním probuzení, jež následovalo, bylo dokázáno, že mají ten materiál a že Duch svatý má pravdu. Vznesli se do vzduchu.

Všimli jste si, že jedna vědecká vymoženost provázela další a že to nabývalo vždy vyšších forem? Auto byl pokročilý způsob dopravy v porovnání s koňským potahem. Letadlo byl pokročilý způsob dopravy v porovnání s automobilem. Vynalezli a dokázali všechno jedno za druhým. Koňská síla! Může-li to být docíleno skrze koňskou sílu, jak je tomu potom s mocí Boží? Jak je to s mocí Ducha svatého! Ta stejná moc Ducha svatého, která vás ospravedlňuje, vás může uzdravit. Tatáž moc Ducha svatého, která vás posvěcuje, vás může naplnit Jeho přítomností.

Neznámí vědci, kteří znali sotva svou svobodu, to vynalezli. Byli typem na duchovní vědce. Amen. Viděli tu věc a věřili v ní.

V přirozené oblasti učinili to lidé na základě vzdělání; duchovní vědci to učinili na základě zjevení. Ti jedni vzděláním, ti druzí skrze zjevení. Ó, kdybychom se tak dovedli jen otevřít! Každý druh materiálu je po ruce. To souhlasí.

Zjišťujeme, jak to probíhá, a jak byl Bůh s to, aby to docílili. Letniční byli vzati vzhůru do vzduchu, pak Církvi bylo navráceno uzdravování, mluvení v jazycích, zjevení a dary Ducha, o nichž ani Luther ani Wesley nic nevěděli. Neučili to, nic o tom nevěděli. Bylo to mimo jejich časové období.

Co věděl Henry Ford o nějakém letadle před dobou bratří Wrightů? Hled'te, oni to nemohli vědět. Až do té doby se jezdilo s koněm a vozem jako před pěti sty léty. Nevěděli nic o nějaké dopravní možnosti bez koně. Jen Bible to předpověděla. Oni toho byli schopni dosáhnout vědeckým bádáním. Když se to stalo na zemi, zobrazovalo to, co Bůh dosáhl ve Své Církvi. „*Neboť viditelné věci povstali z věcí neviditelných.*“ Vidíte to zrcadlení?

Letničním hnutím v posledních padesáti letech prošlo světem probuzení, v němž bylo všechno obsaženo. Prožili uzdravování, nemocní a mrzáci byli uzdraveni. Slepým byl navrácen zrak. Myslíte si, že svět tomu uvěřil? Ne, nikdy! Nevěřili Lutherovi, nevěřili Wesleyovi, nevěřili letničnímu probuzení. Bůh však vzal jednoho muže, který probádal Bibli a byl ochoten převést to v skutek, aby Bibli dokázal, že je to správné. Amen. Musíme na to myslet a věřit tomu tím, budeme-li tyto věci pozorovat jako stínový obraz.

Prošli jsme letničním věkem. Jak jsem dokázal, přechází to do laodicejského církevního věku.

Avšak nyní se stalo něco jiného. Nyní máme astronauty (kosmonauty). John Glenn byl naším prvním astronautem. Zjišťujeme, že tím to jde daleko nad letadlo. Letadlo může překonávat jen určitý tlak. Atomovou energií, která je o tolik silnější, to jde o tolik víc vzhůru než letadlem. To je pravda! Byli to schopni učinit.

V přirozeném máme věk astronautů.

Myslete na to! Posel vystoupí vždycky na konci předchozího věku. To jsme dokázali. Nyní se nalézáme na astronautské dráze, do níž nás Bůh postavil. Amen, Amen.

Je to vědecky dokázáno, že astronaut může vystoupit tak vysoko, že přirozeným okem nebude viděn a je lhostejno, jaké tlakové poměry jsou. Protože kosmická loď je tlakuvzdorná, může astronaut jít vzhůru, takže vidí kolem sebe vesmír. Ó, jaký to věk nastává! Vystupující ven z přirozených věcí až v onen svět.

Co je tím představováno? Duchovní věk, duchovní doba, v níž bude mítí Bůh duchovní astronauty. Amen! Jsou již nyní zde, orlové, kteří se mohou vznést do vzduchu nad každého ptáka – duchovní astronauti, kteří vezmou Slovo Boží a dokáží, že ON je tentýž včera, dnes a na věky. Duchovní astronaut. Ó, čest bud'

JEMU. Cítím se z toho dobře, že žiji v tomto věku. Jaká obdivuhodná věc pro duchovního astronauta! Co je to? Co učinili přirození vědci? Byli s to, aby všechno dosáhli. Bůh to koná skrze lidi, kteří se odvolávají na Bibli a vyznávají, že ON je tentýž včera, dnes a až na věky, a kteří nemají strach věřit v ta zaslíbení. Lhostejno, co někde někdo říká, zůstávají na tom stát. Co je to? Můžete se stát duchovními astronauty, kteří jdou daleko nad denominační myšlení. Jde to ven nad všechno, ven nad všechny ty věci církví. Vy astronauti vzlétněte s Bohem a zůstaňte s Ním sami!

Myslete na to! Astronaut musí vejít do kosmické lodi, kterou sám neřídí. Je zapotřebí atomové síly, která ho vyzdvihne vzhůru, řízené radarem, kontrolované z věže. Čest buď Bohu! Tak je to s duchovními astronauty Božími. Vcházejí dovnitř do lodi, v jedno místo, v jedno tělo, a toto je tělo Kristovo. Potom to již nejsou oni, ne! Nebyl to také John Glenn, nýbrž kosmická loď, v níž se nacházel. Byl to stroj. On se tam nacházel, on nic nečinil! Měl prostě skutečnou odvahu, aby v tom vystoupil vzhůru. Řekl: „Je to správné, věda to dokázala.“

Bůh chce lidi, kteří vejdou do Krista a věří, že ON je tentýž včera, dnes i na věky. Kterí nejednají podle vlastního zdání, nýbrž se vydávají vzhůru, vedeni Duchem svatým. Amen! Astronauti! Jak velice vzdáleni jsou od koňského potahu a dokonce i od letadla! Jak mnohem dále od ospravedlnění, posvěcení a křtu Ducha svatého! Stávají se orly. Nejdříve mohou být přirovnáni k ještěrkám, potom ke kuřatům, potom k vránám a nyní k orlům. Je není možno následovat.

Orel je obzvláštní pták. Může vzlétnout výše než kterýkoli jiný pták. Je vyzbrojen, může vidět daleko a drží svou hlavu v rovnováze. Mnozí lidé vyskočí vysoko a nevědí, kde se nalézají, protože nemohou vidět dále, než kam vyskočili. Jsou však někteří, kteří dovedou vzlétnout a vidět, co se děje. To jsou orlové. Zůstávají tiší, až všechno přehlédnou, až poselství vyslechnou a je jim řečeno, co mají říkat. To jsou astronauti Boží. Ve všech dobách ty vymoženosti běžely vedle sebe, proč by tomu tak nemělo být nyní s touto vymožeností? Astronauti pro Ježíše! Amen, kteří se nepovznesou vlastní silou. Ono jsou vzhůru vystřeleni. Potřebují jen, aby vstoupili dovnitř. To je všechno, jen vstoupit, a Bůh obstará to vystřelení vzhůru i řízení. Neděje se to již silou benzinu, ani církevními ustanoveními; je to atomová energie Boží, která vás tam vzhůru vezme. Amen.

Co je nám symbolizováno skrze astronauty? Oni nezůstali stát u Slova ospravedlnění, ani u Slova posvěcení, nýbrž vešli do celé Bible. Amen. Vcházejí v celou plnost, protože vědí, že Bůh je s to uskutečnit každé zaslíbení, které ON dal. ON tam sedí a čeká. Slovo se zjeví samo. Jste-li nemocní a jste-li astronauty, myslete na to, vejděte do Krista a očekávejte na Countdown (odpočítávání). To je ono. Nestarejte se, ON vás dopraví vzhůru. Budeme s to toho dosáhnout, protože to Bůh zaslíbil.

Nuže, oč větší je astronaut a ty věci, jež se nyní dějí, v porovnání k síle koně a vozu, síle auta a síle letadla. Vidíte, astronaut se nachází v takové výšce, že může

vidět věci, které člověk s koňským potahem nemohl vidět. Nachází se v takové výšce, kterou člověk v autu nemůže vidět. Nachází se v takové výšce, kterou ani z letadla nemůžeme vidět. Povznesl se vzhůru nad rozumové uvažování. Amen! Čest bud' Bohu! Tak je to! Šel dále nad všechny ty vynálezy, daleko nad to, co by mohli lidé dokázat nebo vymyslet, nad to, co organizace nebo denominace mají. Říká se: „Musíte patřit k metodistům, baptistům, k těm, kteří věří v Jednoho nebo ve Dva, k těm nebo oněm.“ Ne, vy jste astronauti. Byli jste vystřeleni vzhůru a nacházíte se v kosmickém prostoru. Amen.

Jak vděčný jsem za to!

Myslete na to! Astronaut je řízen radarem. Vy jste viděli, jak byl John Glenn snesen dolů. Viděl jsem Cape Canaveral a tu velkou radarovou stanici. Jeho nebylo vidět, avšak radarem bylo oznámeno, kde se nachází. I my máme radar – modlitbu. Modlitba je radarová stanice, která řídí astronauta. „*Očkoli byste prosili Otce v Mém jménu, to učiním.*“ Dejte pozor, jakým směrem modlitba jde; pohleďte na cestu, kterou ON ukazuje. Dejte pozor, jakým způsobem se Církev modlí, neboť tak vysoko budou rakety vzletat. Podle toho, jak se Církev modlí, můžeme zjistit, jak se astronaute pohybují vpřed. Modlí-li se: „Pane, v tyto věci my nevěříme!“, ó, takový astronaut sestoupí dolů. Ó, bratře, všechny věci jsou přece možné. „Pane, vylej Svěho Ducha na Církev a dej jí, co potřebuje. Vylej Svěho Ducha svatého na nás a vezmi od nás každou rozumovou námitku, abychom Slovu správně věřili a zaujali k Němu správně svůj postoj.“

Potom můžete na obrazovce pozorovat, jak je astronaut zdvihán výš a výše, vzhůru do vzduchu. Obdivuhodné! Vychází nad všechny denominace, nad všechna věroučná ustanovení.

Ospravedlnění je považováno za ustanovení víry. Tak je tomu s luterány a ostatními směry víry. Podobají se satelitům, které se nezdvihly se země. Pohleďte na posvěcení a směry víry, jež je zastupují! Které jsou satelity (odnože) luteránů? Církev Kristova a jiné. Jaké jsou satelity (odnože) metodistů po Wesleyovi? Nazaréni, Svátostní poutníci, atd. Potom máme letniční hnutí a jeho satelity (odnože), rovnají se letadlu. Ovšem. Rozdělení ve víře v Jedno-, Dvou- a Trojbožství. Oni všichni se nacházejí v denominacích a ustanoveních víry. Avšak astronaut proráží zvukovou bariéru. Nenechá se zdržovat, vychází ven nad všechno. Vzlétne vzhůru, kde jsou všechny věci možné. Žije v přítomnosti Boží.

ON to zaslíbil. Jeho SLOVO říká, že ON je Nejvyšší Kněz. Vy vidíte, jakým způsobem radar vším pohybuje. Dejte pozor, co ON činí ve shromáždění. Můžete sledovat, když Duch svatý sestupuje v podobě ohnivého sloupu, jak to ON zaslíbil. Vpravdě věřící tu nebude sedět a nebude se snažit to odůvodnit vědou.

Kde je ON? Na obrazovce. Dejte pozor na Něho. ON začíná vyvolávat jednotlivce zde i tam. Amen. Ukazuje určitou osobu – astronauta – a je řečeno: „Ty máš rakovinu

nebo to a to. Přicházíš z toho a toho místa. Pán Ježíš tě uzdravuje." Haleluja! Astronaut se plachtí vzhůru. Ó, jaká Církev by to měla být! Ona je zde!

Ty vymoženosti jsou vědecky dokázány. Byly ukázány na Světové výstavě. Máme to. Bylo to všude prokázáno, že žijeme ve věku astronautů. To viditelné je kopie neviditelného. Je to napodobenina toho, co je v nebi. Bůh sám je ve vyšší dimenzi. Jedná se o moc Boží. Musíme dojít tam, že i my budeme vyzdviženi vzhůru do vyšší dimense, nad to „Jít-ke-hrobu-a-plakat“, nad známky smutku a rozloučení navždy. Haleluja! Jako astronaut i my budeme vzati vzhůru, a všechno vidět a opět se vrátíme. Sláva! Půjdem domů vzhůru nad hvězdné nebe, ven nad všechno rozumové myšlení. I ti staří budou v jednom okamžiku proměněni. Uvidíme tam ty staré muže a ženy opět mladé. „Jak to víš?“ Bible to učí. ASTRONAUT Boží šel vzhůru. To víme. ON se opět vrátí. Oznámil nám, oč jde. Nepotřebujeme mít strach před umíráním. Smrt není nic, neboť to znamená život. Záleží jen na tom být vyzdvižen se země a moci jít vzhůru. Ó? Jak obdivuhodné!

Všechny tyto věci ON zaslíbil ve Svém Slově. V ep. k Žid. 13:8 stojí: *„Ježíš Kristus je tentýž, včera, dnes a tentýž až na věky.“* Věci, jež byl Bůh s to učinit, může dosáhnout skrze někoho, kdo se Mu zcela oddá a Slovu Božímu věří, neboť tak jsem to již řekl, ON vždycky stojí k Svému Slovu.

Víte, že astronauti ve skutečnosti nejsou nic nového? Co Eliáš? Jestli on nebyl astronaut, pak jsem ještě nikdy žádného neviděl. Vystoupil vzhůru, kam ještě ani John Glenn nepomýšlel vystoupit.

Vy víte, že jeden se již před tím pozvolna ubíral vzhůru. Jeho jméno je Enoch. On prostě vyšel nahoru. Byl astronautem. Odolal tlaku, nepotřeboval být proměněn, ne, on již byl proměněn, když začal putovat. Mohl odolat tlaku. Vyšel prostě nad všechny dimense a přišel do přítomnosti Boží.

Jeden jiný byl zestárlý a unavený a nemohl již dobře chodit. Vystoupil proti Jezábel, proti jejím krátce přistřiženým vlasům, proti jejím kráslicím prostředkům; potom poslal Bůh vůz a v to odpoledne jej vzal nad oblaky k sobě. Astronaut!

Když se naplnil čas, přišel ON, aby za nás zemřel. Bůh Jej třetího dne vzkřísil. Více jak 500 jich bylo, co Ho potom viděli, a potom byl vzat do oblak. ON zaslíbil: *„Přijdu opět.“* Anděl pravil: *„Tentýž Ježíš, který byl od nás vzhůru vzat (Mistr-Astronaut) přijde stejným způsobem, v témž nesmrtelném těle.“* Haleluja! *„Budeme pak mít tělo, které se bude podobat Jeho oslavenému tělu, neboť Jej uvidíme tak, jak jest.“* Ó Haleluja! ON prorazil každou zvukovou bariéru, všechny rozumové námitky, a vystoupil nade všechno.

Každý člověk, který žije pro Boha, musí vyjít nad sféru pěti smyslů, bude se muset odvrátit od vzdělání a vymožeností lidí, aby byl s to, věřit Bohu; musí všechno prorazit, všechno položit stranou a vzlétnout v nebe. Amen.

Ó, čeho všeho bylo v přirozené oblasti dosaženo – a Bůh byl s to dokázat totéž v duchovní sféře skrze Církev, skrze duchovní lidi plné víry. Každý muž, každá žena, kteří se odváží, ať je to kdykoli, aby vzali Boha za Jeho Slovo, jsou duchovní astronauti.

Lidé říkají: „Není to rozumné. Poslechněte si ty lidi, jak pláčou a jásají, poslechněte si to! Ó, to přece není rozumné.“ Nerozumějí tomu.

Někdo mi řekl: „Tys přece měl sen, bratře Branhame a ono místo jsi viděl.“ Nebyl to sen. Stál jsem tam, díval se dolů a viděl své tělo ležet na posteli. Na posteli jsem možná snil, avšak nyní jsem byl zde nahoře a díval se na sebe dolů. Ó, ON mi v ono jitro dal astronautský let a ukázal mi, kam dospěji. Ukazuje to, že váš radar přesně ukazuje, kde se to místo nalézá. Ne já, ale ON to je. Je to váš duch, který tomu poselství věří. Je to Duch svatý, který je zde, kde já stojím. Vy věříte týmž způsobem, a tím jest navázán kontakt, dostane se vám vaší odpovědi. Jsme astronauti (kosmonauti). Amen. Ó, jak obdivuhodné!

Věda dokázala velké věci. Vy víte, je to tak mocné, že sami před tím mají strach. To souhlasí. Dosáhli tak velkých věcí, že se toho sami hrozí. Vy víte, že asi před dvěma roky se řeklo: „Je tři minuty před půlnocí.“ Mají strach. Co dělají? Lidé v přirozeném byli s to dát vznik astronautům. Myslí si, kdyby Rusko nebo nějaký jiný stát začal někdy tuto zemi ničit, že by šly na měsíc.

Před několika dny jsem viděl jednu karikaturu. Dva Indiáni hovořili spolu. Měli pero na hlavě, podali si vzájemně ruce, druhou si navzájem pokleпали na rameno a řekli: „Bratře, brzy budeme mít naši zemi pro sebe, bílí jdou na měsíc. Obdržíme tuto zemi zpět, neboť bílí jdou vzhůru na měsíc.“

Předsevzali si vyrobit velmi mnoho kosmických lodí, aby tam mohli vstoupit. Atomový věk je tu. Domnívají se, že svět roztřískají a půjdou na měsíc. Potom má být zde všemu konec a tam na měsíci začít nový vývoj. To se jim nepodaří. Ze srdce tomu věřím, že to tam nedokáží.

Vpravdě věřící se však v tomto čase nachází v Ježíši Kristu a nastupuje do astronautské lodi. „*Skrze jednoho Ducha byli jsme všichni pokřtěni v jedno tělo*“ – a vešli dovnitř do kosmické lodi, která dovede čelit každému tlaku. Vyzkoušeli to v ohnivě peci. Je ohnivzdorná, nemůže tedy shořet. Pec byla sedmkrát více rozpálena. Vyzkoušelo se to a vše bylo shledáno v pořádku. Duchovní vědci dokázali, že mohou všemu vzdorovat. Pravý, duchovní věřící byl vybaven a nachází se v Kristu, Božím Astronautu, všemu věří, ustanovení klade stranou – ať se při tom jedná o letniční, baptistická nebo metodistická ustanovení víry. Kdo je v něm jako astronaut, táže se: „Pane, kdy to bude?“ Ó, co činí ON? ON je přítomný v těchto malých shromážděních. Naslouchá Countdown (odpočítávání) Slova Božího.

Vy víte, že když tam John Glenn onoho jitra seděl, poslouchal Countdown, který byl počítán od 10 do 0. Nyní došli tak daleko, že říkají, že to bude ještě tři minuty trvat, než se něco stane. Nevědí, co to je. Tři minuty do hodiny 00:00.

Dejte pozor! Vpravdě věřící je v Kristu. Není odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu. Každé Slovo a zůstávejte na Něm stát. Nebám nic o to, co říkají denominace a vím, že praví věřící věří Slovu. Setrvávají na Něm, neboť to je SLOVO. Denominace způsobují roztržky, vyhánějí je a říkají: „Vy jste se zbláznili!“, nebo něco podobného. Oni však zůstávají správně se Slovem. Pokud to Bůh zaslíbil, zaujímají na tom své stanovisko, neboť to jsou astronauti. Věří Slovu. Neexistuje možnost, jak se jich zbavit. Avšak jednoho dne budou vzati od vás. Nechte je v tom mezičase na pokoji. Byli již přesazeni do nebeského, do Krista Ježíše a naslouchají Countdownu. Probrali jsme to v poselstvích církvím a jiných kázáních. Cítíte se při tom dobře, když posloucháte Countdown, že ano?

V čem spočívá Countdown? Všechny věci, jež byly zaslíbeny, se zde dějí. Zde probíhají všechny věci, které byly zaslíbeny. To, co bylo zaslíbeno pro tyto dny, děje se zde mezi námi. Co dělají? Poslouchají Countdown. Jak daleko došel?

Ode dnů reformace začal Countdown. Ospravedlnění, posvěcení, atd. Co nyní probíhá? Očekává se na vzetí, na hodinu 00:00. Amen. Církev se připravuje na vzlet do výše. Toto je velký čas Countdownu.

Chtěl bych vám vysvětlit, co tím Countdownem míním. Zde ve sboru jsme to právě probrali. Povšimli jste si toho? Když přirozený astronaut se připravoval, aby opustil zemi, začal Countdown, od 10 do 0. Nesnažil jsem se poselství rozebírat a dávat duchovní význam. K tomu bych měl zapotřebí příliš mnoho času. Avšak toto bych vám chtěl vysvětlit. 10 je číslo světa, člověka. Avšak 7 je číslo božské dokonalosti. V šesti dnech stvořil On nebe i zemi a odpočinul dne sedmého. Během šesti tisíc let bojuje svět proti hříchu, resp. Církev. Sedmé tisíciletí je Tisícileté království, Sabat.

Sedm, je číslo božské dokonalosti. ON nám dal správný Countdown, který nevychází z 10, ale ze 7. Právě jsme probrali těch „Sedm církevních věků“. Zjistili jsme ve Zjevení, že Countdown započal s prvním věkem Církvě. Potom následoval druhý, až k sedmému. Viditelné to bylo před námi na tom nákresu jako Countdown potvrzeno. Začlo to Efezem, Smyrnou, Pergamonem, Tyatirou, Sardami, Filadelfií, až k sedmému církevnímu věku, Laodiceji. Potom bude pro Církev 00:00 hodin, bude pro ni na čase, aby byla vzata vzhůru, poté, kdy církevní věky posloužily svému účelu.

Víme, že všechny církevní věky začaly a přestaly, až k Filadelfii. Jsme na konci sedmého věku církve, a to je ten Countdown.

Z našich předchozích úvah o církevních věkách si můžete vzpomenout, že ON držel sedm hvězd ve Své pravici, což bylo těch sedm poslů sedmi církevních věků. Jeden každý z nich byl dokonale identifikován během Countdownu Božího. Od doby,

kdy ON vešel ve slávu, až do doby, kdy opět přijde, shromáždí lid pro jméno Svě. Začlo to o Letnicích. Jako první byla Církev Efezská. Hvězda a posel Církve, jak tomu věříme, byl Pavel. Vystoupil a tím bylo číslo 1 vyvoláno. Druhý věk Církve – Smyrna – s Ireneem, který byl posvěceným Božím, rovněž skončil. Potom třetí věk Církve, Pergamon s Kolumbou, jenž byl rovněž posvěcení Boží. Potom následoval temný středověk s Martinem v době pronásledování. On byl posvěcený Boží ve Francii. V pátém věku Církve byl poslem Martin Luther. Countdown pokračoval v šestém věku Církve s Johnem Wesleyem. Nyní jsme v sedmém věku Církve, Laodicei. Vyhlížíme po velkém poslu, který vystoupí po způsobu Eliášově. Jakmile vystoupí, dochází Countdown k nule, a Církev bude vzata domů. Jde do vzdušného prostoru a potom do nebe míjejíc měsíc i hvězdy, poté, kdy se setkala s Ježíšem.

Jak to bylo možné? Kam šli? Dovnitř, do Krista. Tak jako lidé do Něho jako „Astronauta“ nejprve vešli, tak musejí ve všech dobách do Něho dospět tímž způsobem, jako ti první na počátku, neboť bude velký počet lidí vyzdvižen vzhůru.

Za času Noema existovaly jen jedny dveře. To byl ten jediný vchod. Každý, kdo vešel dovnitř, ať zůstal v přízemí u ospravedlnění, nebo vstoupil do druhého neb třetího poschodí, všichni vešli jedněmi dveřmi a stejnou cestou. Právě tak tomu je v tomto čase astronautů. Musíme tam vejít stejným způsobem, na stejné cestě, skrze stejné poselství, skrze stejného Krista, skrze tutěž moc, kterou tehdy o Letnicích přijali. Za všech dob to bylo stejným způsobem, neboť to jsou ty stejné dveře. Jak vejdem do tohoto těla? Skrze Dveře. Ježíš je ty Dveře k tomuto tělu.

Jsme vrozeni do království Božího, procházíme Ježíšem Kristem, těmi Dveřmi, dovnitř. Ty Dveře se nyní chystají uzavřít. Poslední Countdown Církve se odbývá. Ona se chystá, že bude vzata vzhůru. Pryč, nad všechna souzení, bude vzhůru vzata v Boží náruč vysoko do nebe.

V onom dni, kdy John Glenn začal svůj let, padlo jich mnoho na svou tvář, někteří plakali, jiní se modlili. Ptali se, co tím do cílů? Nejdříve zajiskřil oheň, když atomová energie vystřelila tu velkou kosmickou loď od Cape Canaveralu. Lidé křičeli a plakali a ptali se sama sebe, co se asi stane s jejich astronautem, který šel nahoru.

Ó, i Církev šíří oheň. Amen. Countdown přijde. Amen. Ospravedlnění, posvěcení, křest Ducha svatého. Jsme na konci církevního věku – Laodiceje. Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes a tentýž až na věky. Oč jde? „Deset, devět, osm, sedm, šest, pět, čtyři, tři, dvě, jedna, nula!“ Oni nebudou plakat, Církev bude jásat, plesat a Boha chválit, zatímco bude brána vzhůru, aby navždy byla s Ježíšem Kristem. Amen.

V přirozeném se vydávají na měsíc. V duchovním vejdem v nebe. Přirozený kosmonaut se snaží nalézt místo na měsíci. Pro nás je místo v nebi již připraveno. Ježíš řekl: „*V domě Otce Mého jsou mnozí příbytkové... jdu tam, abych vám připravil místo a opět přijdu, abych vás vzal k Sobě.*“ Countdown probíhá. Věříte tomu?

Oheň se počíná šířit. Služba bude korunována v nádheře. Jsme přichystáni, abychom byli vzhůru vzati. Naším cílem není měsíc, nýbrž nádhera. Oheň Boží se šíří, Církev bude tam nahoře. Skrze moc Ducha svatého bude vyzdvižena, míjejíc měsíc a hvězdy, pryč nad všechno, čeho lidé dosáhli. Církev nastoupí svůj let do rukou Božích v nebi v jednom z těchto jiter. Přátelé, lidé byli s to, v přirozené oblasti mnoho odhalit a já jsem dokázal, že Bůh v duchovní sféře učinil totéž.

Vy, astronauti (kosmonauti), vejděte rychle do kosmické lodi. Dveře se brzy zavřou. Countdown probíhá. Vědci říkají, že jsou tři minuty před půlnocí. Čas se pohybuje vpřed, je v pojetí uhodit hodina 00:00. Vejděme. Věříte tomu, že Countdown probíhá?

Skloňme na okamžik své hlavy.

Nebeský Otče, „Deset, devět, osm, sedm, šest, pět, čtyři, tři, dvě...“ Ó Bože,

Národy se hrouť, Izrael se probouzí.

Znamení se dějí, jež byla předpověděna od proroků.

Dny pohanů s jejich starostmi a bídami jsou sečteny.

Navratte se, vy rozptýlení, k svému vlastnictví.

Ó, jaký to den! Večerní světlo svítí. Ó Bože, prosíme o to, aby každý nevěřící položil všechno své vzdělání a své myšlenky stranou, všechny své ideje, jež jsou v protikladu ke SLOVU. V tomto ránu chceme vejít do nádherné kosmické lodi. Byli jsme vrozeni dovnitř, abychom se stali částí Jeho, Kosmonauta.

Modlím se, nebeský Otče, vekřti věřící dnes do těla Kristova skrze Ducha svatého. Necht' dnes ráno lidé vyznají své hříchy a dají se pokřtít na jméno Ježíše Krista a jdou na palubu kosmické lodi. Pane, ona bude míjet měsíc a hvězdy, vzhůru nad všechna ustanovení a denominace. Máme náš Countdown. Ty jsi nám ukázal ty tři stupně této záležitosti. Ty jsi nám řekl o církevních věkách, jak probíhají, od prvního až do posledního, do něhož jsme nyní došli. Nyní probíhá Countdown.

Věky měly svůj průběh – Lutherův věk, Wesleyův a letniční věk. Pane, shromazďuješ kosmonauty do lodi. Nahlížíme skrze mohutné zvětšovací sklo do nádhery. Vidíme Ježíše, vidíme Jej ve vší Jeho moci. Vidíme Jej ve všech Jeho zaslíbeních. Všechna Jeho zaslíbení budou se v nás zrcadlit. Za to Ti děkujeme.

Ó Bože, necht' Církev dnes co nejrychleji vejde do bezpečnostní oblasti, neboť brzy udeří 00:00 hodin a dveře velké kosmické lodi se zavřou, a bude se nám dařit jako Noemovi, když vešel do své lodi a byl nesen nad všechny vody soudu. Ó Otče, chtěli bychom vejít v Tebe, abychom byli s to být vytaženi z proudu času, a pryč kolem Marsu, Jupitera, Venuše, Mléčné dráhy, o čemž přirozený kosmonaut nic neví. Poznáváme, že to dovoluješ jako znamení, abychom se připravili na vzetí. Pohneme se pryč od země. Dej to, Pane. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista.

Pane, zde leží kapesníky, které byly poslány od nemocných. Oni věří, Pane. Kéž by dnes dospěli k plnému členství astronautů. Necht' moc všemohoucího Boha, o níž Bible podává zprávu, vyzařuje jako tehdy, když od Pavla brali kapesníky a zástěry, kladli je na nemocné, kteří pak byli uzdraveni. Kéž věřící, když tím budou dotknuti, budou vzati jako nějaký astronaut, vzhůru, ó Pane. Nemoc at' ustoupí! Ó Pane, necht' každý přítomný právě nyní vejde clo Krista Ježíše, do Jeho Slova a Jeho zaslíbení. Pane, Tys řekl: „*Zač koli byste prosili Otce v Mém jménu, to učiním.*” Necht' nyní začnou s odčítáním, až by došli k nule.

Necht' se zdvihnou z postelí a pojezdných vozíků, neb čehokoli. Necht' se pozdvihnou z nemoci, která je svazuje, vyzdvižení do sféry, o níž lékař a věda nic nevědí. Skrže moc Boží nám bylo zaslíbeno, duchovními odhalenými v Bibli jsme se dověděli a víme, že Bůh věčně zůstává Bohem, a to tentýž Bůh. ON byl vždycky ten Nekonečný, Všudypřítomný, Všemohoucí, který Svá Slovo dodržuje. ON může činit všechno a zaslíbil nám, že všechny věci jsou možné těm, kteří věří. Ó Bože, dej to.

Necht' každý svéhlavý muž, každá žena, každý mladík a každá dívka, kteří nedbají na Countdown Slova Božího, dnes ráno poznají, že Jsme nyní dospěli téměř k nule. Každým okamžikem by mohlo být 00:00 hodin, kdy Církev bude vzata.

Poselství se chýlí ke konci. Vidíme, že pronásledování se zdvihá, jak již jsme řekli. Víme, že čas je blížký. Countdown je téměř skončen.

Ty jsi nám zde na pódiu pomáhal, abychom vysvětlili církevní věky, všechno ostatní začlenili a dokázali, že se to nyní každým okamžikem může stát. Ó, Všemohoucí Bože, Stvořiteli nebe i země, sešli Svoji milost na lidi a dej jim, co jsi pro ně připravil. Prosíme o to v Ježíšově jménu.

Zatímco jsou všechny hlavy skloněny: Jsou-li někteří dnes zde, kteří Krista ještě jako osobního Spasitele neprožili a chtěli by Ho poznat a rádi by vešli do tohoto kosmonautského stavu milosti Boží a měli účast na vzetí, zvedli byste, prosím, svoji ruku a řekli: „Chtěl bych být připraven pro vzetí, bratře Branhamo. Modli se za mne!”

Bůh ti žehnej, Bůh ti žehnej, Bůh ti žehnej! At' venku nebo vevnitř, kdekoli se nacházíte, zdvihněte svoje ruce a řekněte při tom: „Ó Bože, vezmi mne dovnitř.” Bůh vás žehnej.

„Chtěl bych slyšet Countdown. Chtěl bych vědět, že jsem jist. Až oheň vzplane, nechtěl bych zde zůstat v koňském povozu, ani ne v církvi, kde duchovně viděno, jsou v automobilu. Nezůstanu tam, kde se nemohou zdvihnout od země. Chtěl bych být shledán v tom, čím budu vzat vzhůru nad měsíc a hvězdy. Chtěl bych slyšet Countdown, ne nějaké ustanovení nějaké organizace. Chtěl bych být v Kristu, chtěl bych se nad všechno zdvihnout, nezdržovat se s člověkem. Chtěl bych jít vzhůru.”

Je tu někdo ještě, dříve než se budeme modlit? Bůh ti žehnej, Bůh ti žehnej, Bůh vás všechny žehnej. Vidím vaši ruku, a Bůh ji vidí také.

„Chtěl bych spoluprožít Countdown. Ó Bože, dej, abych všechno břímě odložil.“
Bratře, Bůh ti žehnej. Řekněte: „Chtěl bych odložit každý hřích. Bývám hněvivý,
bratře Branhame. Ó, tak bych nemohl jít vzhůru. Modli se, aby to Bůh ode mne
odňal.“

„Piji ještě tu a tam br. Branhame, Nechtěl bych to již. Modli se, abych to mohl
odložit.“

„Kouřím ještě, už bych to nechtěl činit. Bůh to ví. Tyto věci mne spoutávají.
Dělám je prostě. Nemohu se jich zbavit. Víím, že je to převrácené. Neměl bych je činit
a také je již nebudu dělat.“

Jsou zde také nemocní? Říkáte: „Bratře Branhame, jsem věřící, mám Ducha
svatého. Přestoupil jsem z letadla do kosmické lodi a jsem připraven pro Countdown.
Vyšel jsem z denominací a ze všeho, musím ale říci, br. Branhame, že jsem nemocen.
Musím ještě vykonat něco pro Pána. Slyším již Countdown, chtěl bych ale být zdravý.
Přecházím nyní do Slova Božího. V něm je všechno vypočteno. ON je tentýž včera,
dnes i na věky. Chtěl bych Jej dnes zažít jako svého Uzdravovatele. Zdvihám svoji
ruku a prosím: „Bratře Branhame, modli se za mne.“ Bůh vám žehnej, vstupte
dovnitř!

Mnoho jich přišlo dopředu. Všude stojí lidé, nemůžeme proto míti modlitební
řadu; ani ji nepotřebujeme. Vy jste nyní vešli. Jste astronauti. Jdete dále, než Luther,
on nemohl všemu věřit. Wesley se modlil pod vzkládáním rukou. Letničnický maží
olejem. Vy jste astronauti, vy jdete dále než rozum, neboť SLOVO to tak **říká**. Vy jdete
vpřed. Říkáte: „Nevěřil Luther? Nebylo to Slovo?“ Ovšem, ale Wesley šel dále, než on.
Začal nemocné mazat olejem. Tomu věříte. To souhlasí. Letničnický vyháněli ďábly
a vzkládali ruce, činili si nárok, že mají uzdravovací moc ve svých rukou. Víím, že to
souhlasí, jděte však dále. Wesley se neohlížel zpět na Luthera.

V letničnickém probuzení se neohlíželi na Wesleye, ani my se neohlížíme na letničnický
probuzení. Jsme astronauti. My jsme vykročili napřed. Pojďme vpřed. Kristus nám to
přikázal.

Jak to učiníte? Jeden Žid řekl Ježíšovi: „*Přijď, polož Svě ruce na moji dceru, a bude
uzdravena.*“ Ježíš tam šel a učinil to. Říman ale mu řekl: „*Nejsem hoden, abys vešel
do mého domu. Řekni jen Slovo, Pane, a můj služebník bude zdrav.*“ To je ono. On to
řekl. Tak to je.

Chceme své srdce pozdvihnout k Bohu, a rovněž tak své ruce, spolu se srdci.
Cokoli potřebujete, spasení, posvěcení, křest Duchem svatým, božské uzdravení, ať je
to cokoli, pozdvihněte své ruce a svá srdce v přítomnosti Boží. Pochopte, že jste byli
přesazeni v nebeská místa do Krista Ježíše. Jste astronauti víry.

Odčítání začíná: „Deset, devět, osm, sedm, šest, pět, čtyři, tři, dva...“ Ó Ježíši, učiň
to nyní! Používáme moci Tvého jména.

Jak jsme včera večer sledovali, ranil Pavel jednoho muže slepotou. Potom dovolil, aby mu jiní způsobili bolest. Vidíme, že Pán Ježíš činil všechny druhy zázraků. Potom na konci Své cesty byl bit, pliván, atd. Lidé tomu nerozumějí. Oni nechápou, že Bůh to dopustí, aby Jeho SLOVO bylo potvrzeno jako správné a víra lidí byla vyzkoušena.

Ó Pane, zatím co jsme zde stáli, viděli jsme, že úplně slepí opět obdrželi svůj zrak. Nemocní byli uzdraveni, lidé, kteří měli rakovinu a byli již jen stín, byli uzdraveni. Zažili jsme, že se lidé, kteří byli již po dlouhé hodiny mrtví, navrátili k životu. Víme, že všechno to učinil Kristus, který nás vzal do Svého těla. Nyní probíhá Countdown. Věříme dnes v naše uzdravení a spasení a ve všechno, co potřebujeme, neboť o to prosíme ve jménu Ježíše Krista. ON zaslíbil: *„Zač byste koli prosili Otce ve jménu Mém, to učiním.“*

Nyní potřebujeme jen zavolat Jeho jméno a musí se to stát. Dáváme pozor na Countdown.

Ó Pane, hříšníci zdvihli své ruce. Přejí si proměnu v svém srdci. Chtějí, aby ta stará zkáza byla odňata. Mnozí kouří, nyní to však chtějí odložit. Mnozí učinili věci, které by byli nesměli činit. Jsou ochotni to odložit. Prosíme o to, Všemohoucí Bože, ve jménu Ježíše Krista, vezmi všechno pryč, co je Tvé Církvi na překážku, ať hřích, či nemoc, daruj této Církvi osvobození. Ve jménu Ježíše Krista necht' moc evangelia a oheň Ducha svatého se rozšíří a necht' žádost Tvého lidu v nejhlubším nitru jejich srdce je utišena. Dej to, všemohoucí Bože. Náležejí Tobě. Necht' nyní přijmou své spasení a své uzdravení, neb cokoli potřebují. Předávám je Tobě v mé modlitbě, pokládám je na Tvůj oltář, kde se nalézá Krev Ježíše Krista. Necht' ve jménu Ježíše Krista přijmou, oč prosili. Amen.

Věřte tomu! Tak budiž! Věřím tomu. Věřím, Amen! Víím, že ON je Bůh. Víím, že jsme připraveni pro tu velkou událost Boží. Co je jejím uskutečněním? Ze opustíme tuto zemi a budeme vzati vzhůru, Církve Boží bude, jako ten Astronaut, vzata v onen svět, do nebe, Countdown probíhá. Milujete Jej? Potom zdvihněte ruce a zpívejte: „Miluji Jej, miluji Jej, neboť ON mne miloval nejdříve.“

Chvále Pána! Bůh vás žehnej, než se opět dnes večer uvidíme.